HALKIN MÜHENDİS MİMARLARI

hmm e-bülten

Sayı 1 | Haziran 2018

DİRENECEĞİZ

ÜRETECEĞİZ

KENDİMİZİ EZDİRMEYECEĞİZ

TUTSAK HALKIN MÜHENDİSLERİ

KENAN EMRE ÜSTÜNDAĞ,
ALİ OLCAYTO ÖĞRETMEN,
OLCAY ABALAY

ONURUMUZDUR!

KATİL DEĞİLİM.
HIRSIZ DEĞİLİM.
DARBECİ DEĞİLİM.

İŞİMİ GERİ İSTİYORUM!

MİMAR ALEV ŞAHİN

HALKIN MÜHENDİS MİMARLARI

hmm

e-bülten

/halkinmuhendismimarlari

/halkinmuhendis

halkicinmuhendislikdergisi@gmail.com

Haziran 2018 - Sayı 1
15 Günlük Mühendislik-Mimarlık dergisi

MERHABA!

Halkın Mühendis Mimarları olarak, bugüne kadar çeşitli yayınlar çıkardık. Bu yayınlarımızda kendimizi, faaliyetlerimizi, hedeflediklerimizi anlattık. Düzenin mühendislik mimarlık anlayışını mahkum ettik, onun yerine Halk için Mühendislik Mimarlık faaliyetini koyduk. Şimdi yepyeni bir yayınla karşınızdayız: Halkın Mühendis Mimarları e-Bülteni.

Bültenimizin ilk sayısını sizlere ulaştırmanın heyecanını taşıyoruz. e-Bültenimizi 15 günde bir internet üzerinden yayınlayacağız. Kendi alanımıza dair dünyadan ve ülkemizden gelişmeleri, haberleri, araştırma inceleme yazılarımızı, kendi faaliyetlerimizi buradan takip edebilirsiniz.

AKP faşizminin saldırılarını daha da artırdığı bu süreçten, Halkın Mühendis Mimarları olarak biz de nasibimizi alıyoruz. Bu süreçte Küçük Armutlu'daki Halk için Mühendislik Mimarlık büromuz tam 3 kez polis tarafından basıldı. Önce Makine Mühendisi arkadaşımız Olcay Abalay tutuklandı. Olcay, Eylül 2017'deki ilk duruşmasında tahliye oldu. Ancak onun tahliye olmasından çok kısa bir süre sonra; önce Mekatronik Mühendisi Kenan Emre Üstündağ, ardından Elektronik Teknisyeni Ali Olcayto Öğretmen tutuklandı. Ve geçtiğimiz haftalarda Olcay Abalay tekrar tutuklandı.

Bize Ali Ağaoğlu gibiler için, tekeller için mühendislik yapmayı dayatıyor AKP faşizmi. Mesleğimizi halk için yapmamızı, halk için üretmemizi suç olarak gösteriyor. Bunu yaptığımız için büromuzu basıyor, arkadaşlarımızı tutukluyor. Ama biz doğru bildiğimiz yolda yürümeye, mühendislik-mimarlık mesleğinin gerçek anlamını faaliyetlerimizle doldurmaya, bu mesleğin onurunu korumaya devam edeceğiz. Yine yoksul mahallelerde olacağız, bilgiyi, bilimi yoksul halk için kullanacağız; yine karanlıkta mahkum edilen köyleri aydınlatacağız Anadolu'da. Ne AKP'nin OHAL'i, ne tutuklamaları... Hiçbir şey; düşüncelerimizi ve çalışmalarımızı meslektaşlarımızla, halkımızla buluşturmayı engelleyemedi, engelleyemeyecek...

E-bültenimizi ilgiyle okumanız dileğiyle...

hmm

BİZ KİMİZ?

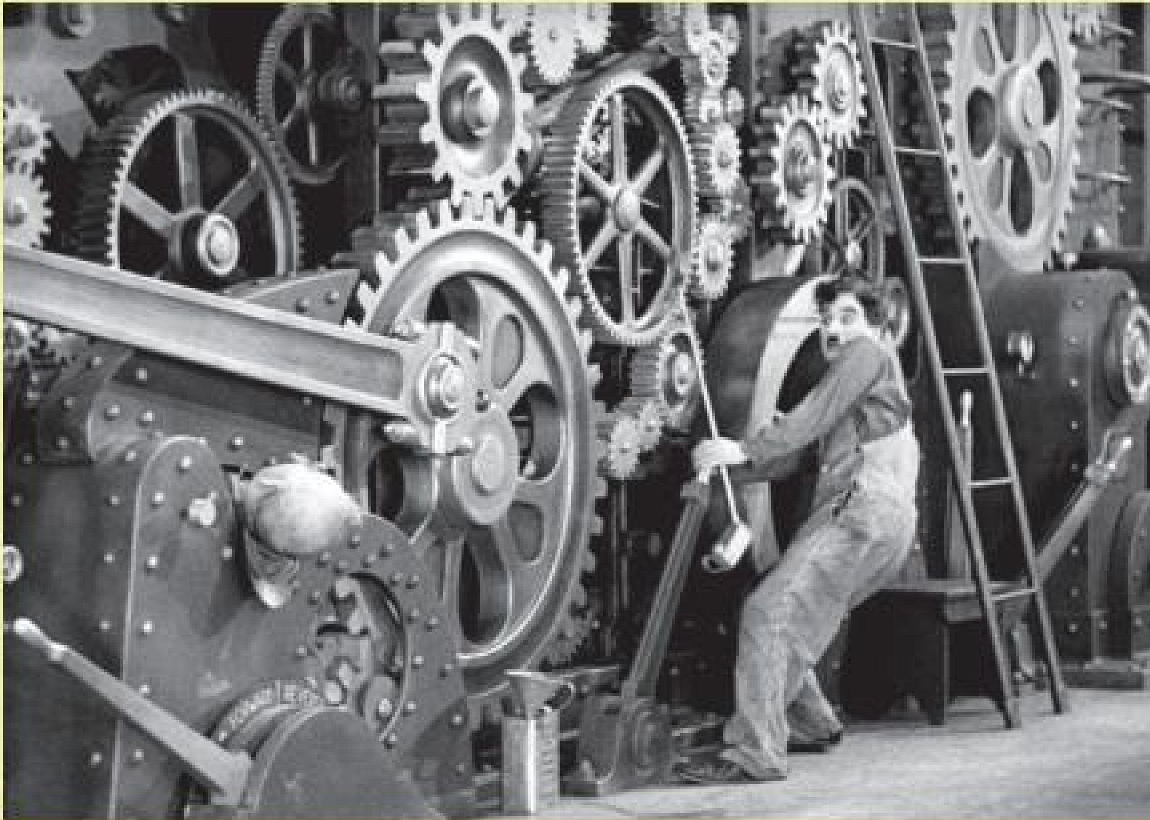
Bizler; Halkın Mühendisleri, Halkın Mimarlarıyız!

Bizler, geçmişin mirasçısı, geleceğin kurucusuyuz!

Yeni bir mühendislik mimarlık anlayışını kendi ellerimizle örüyoruz!

Halk için üretiyoruz, haklarımız için direniyoruz!

Faşizm, gücünü halkın güçsüzlüğünden alır. Halk ne kadar güçsüz, ne kadar çaresiz, ne kadar umutsuz olursa faşizm halka zulmetmeye, hırsızlığına, sömürüsüne o kadar pervasızca devam eder. Halk ne kadar bilgisiz, cahil bırakılırsa, faşizm o kadar uzun süre korkuyla yönetmeye devam eder. Halkı çözümsüz olduğuna, sömürü düzeninin değişmeyeceğine o kadar kesin biçimde ikna eder.

Marks, kapitalizmin iki sırrını çözdüğünü söylüyor;

1-Emek sömürüsü
2-Yabancılaşma

Emek sömürüsü ile halkın elinin ürününü çalıp aç bırakıyor. Yabancılaşma ile de halkın aklının ürününü çalıp aptallaştırıyor. İşte genelde kapitalizm, ülkemiz özgünlüğünde ise çarpık kapitalizm ve ona bağlı olarak sürdürülen sömürge tipi faşizm, böyle bir insan tipi yaratıyor.

Halkın tüm sınıf ve katmanlarından, tüm meslek gruplarından insanlarımızı bu hale getiriyor. Bilgisiz, alıklaşmış, özgüvenden yoksun, korkak, pasif... İşçisinden köylüsüne, öğrencisinden aydınına, doktorundan sanatçısına, öğretmeninden avukatına, esnafından memuruna, mavi yakalısından beyaz yakalısına; çarpık kapitalizmin yarattığı örgütsüz ve güçsüz insan, bu şekilde yaşıyor...

Aynı durum; "beyaz yakalı" olarak adlandırılan, genelde yaşam standardı ve aldığı maaş itibariyle toplumda "orta halliden iyice" diye sınıflandırılan mühendis-mimarlar için de geçerli. Çünkü mühendis-mimarlar da günden güne yoksullaşıyor, daha düşük ücretle çalışmaya mecbur bırakılıyorlar. İşsiz bırakılıyorlar, veya sürekli işten atılma korkusu ile çalışıyorlar.

Türkiye'de ortalama bir mühendis, haftada 60 saatten fazla çalışıyor; ki OECD ülkeleri arasında en yüksek oran bu."Esnek çalışma" adı altında gecenin bir yarısı veya haftasonu ya ofise çağrılıyor, ya da evden çalış deniliyor. Günlük "maişet derdi" nedeniyle sosyal bir etkinliğe gidemiyor, kültürel olarak kendini geliştiremiyor. Kafasını kaldırıp ülkede, dünyada olup bitenlerle ilgilenemiyor.

Tarih boyunca toplumların gelişimi; önceki toplumların bilgi ve deneyimlerinin üzerine, kendi bilgi ve deneyimlerini katarak gerçekleşmiştir. Ama sömürüye dayalı tüm toplumlarda olduğu gibi kapitalist toplumda da halkın tarih boyunca bugüne kadar getirdiği bilgiler halktan çalınıyor, saklanıyor. Kapitalizm bilgiyi paylaşmayı yasaklıyor.

Bugün emperyalizm; bilim ve teknolojide de, mühendislik-mimarlıkta da bunu yapıyor. Emperyalizmin yeni sömürgesi olan ülkemizde bilim adına da, mühendislik-mimarlık adına da neredeyse hiçbir somut bilgi öğretilmiyor. Okullarda bilgi parça parça ve soyut haliyle veriliyor.

Bunun sonucu olarak da eğitim sistemi; kendi başlarına hiçbir şey üretemeyen, geliştiremeyen, tek başına ayakta duramayan, mesleki bilgisine güveni olmayan mühendis-mimarlar yaratıyor.

Mühendis-mimarları; zenginler için üretimin bir ara elemanı, teknikeri haline getiriyor.

Sonuç olarak emperyalizm, üretimin halk için gelişmesini kasıtlı olarak engelliyor.

Çünkü bu düzen, ayakta kalabil-

"KAPİTALİZM"; HALKIN GÜÇSÜZLÜĞÜNDEN GÜÇ ALIR

"SOSYALİZM"; HALKIN GÜÇLÜ OLDUĞU ÖLÇÜDE GÜÇLENİR

hmm

mek için halkı bu sömürü düzeninin bir parçası haline getirmek zorundadır.

Halkın güçsüzlüğünden güç alan bu düzen; yönetmek istediği tipte şekillendirdikçe halkı, daha da güçsüzleştiriyor.

Bu düzenin ideolojisinin karşısında ise çok güçlü bir ideoloji duruyor; "Sosyalizm". Halkın güçlü olduğu ölçüde kendisi de güçlenen bir ideoloji...

İşte bu ülkenin, bu ideolojiden beslenen mühendis ve mimarları var; Halkın Mühendis Mimarları...

Patronların Değil, Halkın Mühendis Mimarları

"Mühendis", Türk Dil Kurumu'nun sözlüğünde şöyle tanımlanıyor: İnsanların her türlü ihtiyacını karşılamaya dayalı yol, köprü, bina gibi bayındırlık; tarım, beslenme gibi gıda; fizik, kimya, biyoloji, elektrik, elektronik gibi fen; uçak, otomobil, motor, iş makineleri gibi teknik ve sosyal alanlarda uzmanlaşmış, belli bir eğitim görmüş kimse.

"Mimar" ise şöyle tanımlanıyor: Yapıların planını yapıp bunların gerçekleşmesini sağlayan kimse.

Yani kısacası mühendis-mimarlar; tarımdan gıdaya, enerjiden barınmaya, çevreden bilişime; hayatın farklı alanlarında teknik bilgiye sahip olup bu bilgileri üretime dönüştüren kişilerdir.

Peki mühendis-mimarlar bu bilgiyi kim için üretime dönüştürecek, kim için kullanacak?

Önlerinde iki yol var:

- Ya emperyalist tekeller ve işbirlikçileri için, Onların sömürü düzenin devam etmesi, karlarına daha fazla kar katmaları için.
- Ya da ezilen, sömürülen, aç bırakılan, ihtiyaçları karşılanmayan halkımız için.

Bir üçüncü yol yok.

Ya zenginlerin karlarını katlamaları için onların yanında yer alacaklar; halkın akıtılan her damla kanının sorumlusu olup, bu suçla binlerce defa ölecekler...

Ya da her onurlu insan gibi bir parçası olduğukları halkın yanında yer alacak ve dünyadaki tüm güzelliklerin yok edilmesinin önünde tüm bilgi birikim, emek ve cüretleriyle barikat olacaklar...

İşte halk için mühendislik mimarlık burada somutlanıyor.
Halk için mühendislik mimarlık, Halkın Mühendis Mimarları'nda somutlanıyor.

Bu düzende dünya nüfusunun yüzde 99'u, yüzde 1'in zenginliği için çalışıyor.

Halk için mühendislik mimarlık ise bir yandan bu gerçekliği tüm çıplaklığıyla halkın gözleri önüne seriyor.
Diğer yandan da bu gerçekliğe teslim olmuyor. Halk için alternatif çözümler üretiyor.

Ülkemizde ve dünyada düzen-devrim saflaşmasının yürüdüğü bu alanda devrim safında yer alıyor.

- Emperyalizm, 1 milyar insanı aç bırakırken, Birleşmiş Milletler Baş Ekonomisti "İnsanoğlu artık Mars'a gitmenin yollarını buldu, ancak hala açlığa çözüm bulamadı" derken; Halkın Mühendis Mimarları "çocuklarımız gece yatağa aç girmeyecek" diyerek mantar üretiyor.
- Emperyalizm ve işbirlikçileri, dayattığı besinlerle bizi hasta ediyor, zehirliyor. GDO'lu, sağlıksız besinler piyasaya sürülüyor. En son şeker pancarı fabrikalarını özelleştirdiler, yıllardır yedirdikleri nişasta bazlı şeker ile sağlığımızı daha da bozacaklar, bizi kanser yapacaklar. Tarımı bitirme noktasına getirdiler. Tarıma elverişli topraklar giderek tükeniyor, bu arazilere AVM'ler, gökdelenler, TOKİ evleri dikiliyor. Yıllardır ihracatta ilk sırada olduğumuz ürünleri bile bugün ithal eder hale geldik.
Halkın Mühendis Mimarları ise bu halk düşmanı tarım politikalarının karşısına kendi gıdamızı yetiştirebiliriz diyerek çıkıyor, halk bahçeleri kuruyor.
- İşbirlikçi enerji tekelleri, her ay haraç keser gibi yüzlerce lira elektrik faturası kesiyor bizlerden. Halkımızı elektriksiz bırakıyor, karanlıkta bırakıyor.
Halkın Mühendis Mimarları ise "nerede karanlık bir ev varsa bizimdir" diyerek; rüzgar türbinleriyle, su türbinleriyle Küçükarmutlu'dan Dersim'e halkımızın evlerine elektrik götürüyor, aydınlatıyor.
- Faşist AKP iktidarı, 81 ilde 7.5 milyon evi yıkacağım diyor. Depremi bahane ediyor, bunun için türlü türlü yasalar çıkarıyor.
Halkın Mühendis Mimarları ise kentsel dönüşüm adı altındaki yıkım saldırılarına karşı bir yandan yoksul mahalleleri savunup evlerimizi yıktırmayacağız derken, diğer yandan halkın kendi evlerini kendilerinin iyileştirmesi için çalışmalar yapıyor.
- Kapitalizm, bir şeyin nasıl üretileceği bilgisini halktan saklıyor. Okullarda öğretmiyor.
Halkın Mühendis Mimarları ise halktan çalınan bilgiyi elde edebilme mücadelesini "hürriyet kavgası" olarak ele alıyor. Meseleyi okullarda öğretilenlerle sınırlı tutmayıp halka gidiyor, halktan öğreniyor, öğrendiklerini uyguluyor.

Bir tarafta kan emici, katil, faşist bir düzen var; halkı aç bırakıyor, hasta ediyor, evsiz bırakıyor, karanlıkta bırakıyor. Halkı zavallı, güçsüz, çaresiz duruma sokuyor. Diğer tarafta ise Halkın Mühendis Mimarları var. Biz varız! Düzenin yarattığı her tahribata, her soruna çözüm üretiyoruz. Düzenin politikalarını teşhir ediyor; çözüm devrimdedir, sosyalizmdedir diyoruz.

Sorunlarımızı gelecek belirsiz bir tarihe ertelemeden, halkımızla beraber mütevazı çözümleri bugünden hayata geçiriyoruz.

Düzenin yarattığı mühendislik-mimarlık çizgisinin tam karşısına devrimci mühendislik-mimarlık çizgimizi koyuyoruz. Mühendisliği düzen için veya sırf para kazanmak, kariyeri elde etmek için değil, halk için yapan bir çizgidir bu. Düzene yedeklenen, ondan beslenen değil; düzeni karşısına alan, ona alternatif olan, onu yıkıp yerine halk için olanı koyan, halk için üreten bir çizgi.

Mühendis ve mimarlar mesleğinin gereğini; ancak düzene karşı savaşını sadece mesleki boyutuyla sınırlı tutmayan, bu uğurda en ön safta yer almakta çekinmeyen, halkın içinde, halktan öğrenen ve öğreten bir tarzla yerine getirebilirler.

Halk için üretebilmek, bir geleneğe sahip olmayı gerektirir. Tıpkı yeri geldiğinde Mahir Çayan'ı ve arkadaşlarını korumak için ev sahipliği yaptığı için faşist devlet tarafından hapishanelere atılarak şehit düşen mimar Hatice Alankuş gibi.
Çiftehavuzlar'da oligarşinin ölüm mangalarına "cesaretiniz varsa gelin" diyerek saatlerce elde silah çatışan; sosyalizmin ölüm fermanlarının imzalandığı, sosyalist iktidarların teker teker tasfiye edildiği, sol örgütlerin bayraklarından orak-çekiçleri

çıkardığı bir süreçte İstanbul'un orta yerinde umudun orak çekiçli, yıldızlı bayrağını dalgalandıran Eda Yüksel gibi.
19 Aralık'ta katliamı durdurmak yoldaşlarını korumak için "bir canım var, feda olsun halkıma" diyerek bedenini tutuşturan, yaktıkları feda alevlerini bugüne taşıyan Ahmet İbili gibi.
kaçak elektrik kullanıp karlarına kar katmak isteyen fabrikalara karşı mücadele ettiği için, bu fabrikaların patronlarının talimatıyla kiralık katiller tarafından katledilen Hasan Balıkçı gibi.

Düzen-devrim saflaşmasında; emperyalizme ve oligarşiye karşı bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bayrağını dalgalandıran, ülkemizde ve dünyada halkların egemenlere karşı yürüttüğü savaşın örgütlü bir parçası ve öncüsü olan; iktidar bilinciyle, sınıf kiniyle kitleleri savaştıran bir çizgi.

Halkının mücadelesinde; Mahir Çayan'ın sözündeki gibi "yürüyen devrim arabasında ben de omuz vereyim, benim de payım olsun işte" demekle, sadece katılımcı olmakla sınırlı kalmayan, bu mücadele için "tüm olanakları seferber eden, devrim için sorumluluk yüklenen"; sadece kişi olarak değil, bütün bir alan olarak bu mücadelenin örgütleyicisi olan bir çizgi.

İşte tarihimizle, şehitlerimizle, direnişlerimizle, pratiğimizle somutlanan bu çizgi, devrimci mühendislik-mimarlık çizgisidir.
Kavganın mühendisliği, mimarlığı çizgisidir. Halkın mühendisliği, mimarlığı çizgisidir.
İşte bu çizgi; sosyalizmin bilgisi, gücü ve deneyimini yüklenmiştir.

"Akıllı Solcu" Değil; Devrimci, Sosyalist Mühendis Mimarlarız!

Ülkemizdeki mühendis-mimarların en kalabalık kitle örgütü, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB)'dur. Yaklaşık 550 bin mühendis, mimar ve şehir plancısı; TMMOB'a bağlı 24 farklı meslek odasına üyedir. Ancak TMMOB'un ve TMMOB'a bağlı odaların başında bulunan reformist, uzlaşmacı, tasfiyeci yönetim anlayışı, AKP faşizminin saldırılarına karşı güçlü cevaplar vermekten acizdir. AKP'nin gerek mühendislik-mimarlık alanındaki politikalarına, gerekse ülke gündemindeki politikalarına dair yazılı açıklama yapmakla yetinirler. Ki bu açıklamalar da çoğunlukla aynı cümlelerden, aynı kalıplardan oluşur.

TMMOB ve TMMOB'a bağlı odaların yöneticilerinin devrim gibi bir hedefleri, iddiaları yoktur. Protestoculuk onlara yeter de artar bile. Ama bu iddiasızlık nedeniyle ülkeden, halktan, mühendis-mimar kitlesinden umutsuzdurlar. Yılgın ve yorgundurlar. Bu durum, kendileriyle de sınırlı kalmaz. Odayı umut olarak gören, odayla bağ kurmak mühendis-mimarlara da aynı ruh halini yayarlar. Bu nedenle TMMOB üyesi olan 550 bin mühendis-mimarın büyük çoğunluğunun odayla hiçbir bağı yoktur. Oda çalışması yapan çok küçük bir kesim ise oda yöneticilerine benzer duruma gelir, apolitikleşirler.

AKP'nin TMMOB'a yönelik saldırılarına karşı TMMOB hiçbir şey yapmaz. İktidarın mühendislik-mimarlık alanıyla ilgili yağma, talan, rant politikalarına karşı hiçbir cevap vermezler. Binlerce üyesi haksız yere işlerinden olur, kıllarını bile kıpırdatmazlar. Ülke gündemine oturan, yıllara varan, kendi içerisinden kahramanlar yaratan direnişlere sırt çevirirler, aralarında kendi üyeleri olsa bile.
"Demokratik mücadele"yi kampüslere, toplantı salonlarına, koltuklara, dergilere, entelektüel gevezeliklere hapsederler. Yaptıkları az sayıda şeyler; yazılı açıklamalar, basın toplantıları, sempozyum ve kurultaylardan ibarettir. Ama pratikleri; açıklamalarında, toplantılarında, kurultaylarında ettikleri koca koca lafları tamamen boşa çıkarır.

Bunun en somut örneği, KHK'larla işinden atılan Mimar Alev Şahin'in işe geri dönmek için Düzce'de ve Yüksel Caddesi'nde sürdürdüğü direnişte yaşanıyor. TMMOB da, Alev Şahin'in bağlı olduğu Mimarlar Odası da direnişe destek olmamışlardır. Alev Şahin, Yüksel Caddesi'nde onlarca kez gözaltına alınırken; TMMOB'un ve 50 metre ötesindeki Mimarlar Odası'nın yöneticileri; sıcak koltuklarından kalkıp direnişe omuz verme "zahmet"ine katlanmamışlardır.

Bu mücadelede en ön safta yer almak, bu temelde ödenecek bedelleri en başta göğüslemek onuru ise Halkın Mühendis-Mimarları'na düşüyor...

Sonuç olarak;

Bu düzenin her saldırısının karşısında bizim de mutlaka bir söyleyeceğimiz söz, vereceğimiz cevap vardır. Biz sadece reddeden, protesto edip bir kenara çekilen değiliz. Biz iktidarı alacağız. Kendi iktidarımızı kuracağız. Ve her şeyi ama her şeyi yeniden inşa edeceğiz. Tepe taklak edilmiş dünyayı düzelteceğiz. Bu nedenle sadece reddeden olamayız. Hayata geçirmekte olduğumuz projelerimiz, kapitalizme karşı sosyalistlerin somut alternatifleridir. Kendi iktidarımızda halkın yaşamını nasıl düzenleyeceğimizin somut örnekleridir. Bu örnekleri çoğaltarak, halkın yaşamını düzenlemeyi adım adım büyüteceğiz. İktidarımızda nasıl bir ülke olacağımızı bu örneklerle göstermeye başlayacağız.

Kapitalizme karşı alternatif olma meselesini devrimden sonraya ertelemiyoruz. Bir yandan devrim mücadelesini en etkin bir biçimde sürdürürken, diğer yandan yarını bugünden planlıyoruz. Hem kendi deneyimlerimizi geliştirmek, yapa yapa öğrenmek, en iyiye ulaşmak, hem halkımıza somut olarak bizim kim olduğumuzu göstermek, düzenin yalan yanlış anti-propagandalarını etkisizleştirmek için bu adımları atıyoruz. Halk için mühendislik mimarlık anlayışını bütün dünyaya mal edene kadar, sosyalist bir ülkenin bilim hamalları olana kadar bu adımları atmaya devam edeceğiz...

Yaşamımızı anlamlı kılmak için, "yaşadık" diyebilmek için "halkın mühendis-mimarlığı" geleneğini sürdüreceğiz.

Albert Einstein'ın dediği gibi; "Ancak başkaları için yaşanan bir hayat, yaşamaya değer bir hayattır."

tmmob
TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ

BİTMEYİZ! TÜKENMEYİZ!

DİRENECEĞİZ

ÜRETECEĞİZ

KENDİMİZİ EZDİRMEYECEĞİZ

TUTSAK HALKIN MÜHENDİSLERİ

KENAN EMRE ÜSTÜNDAĞ,
ALİ OLCAYTO ÖĞRETMEN,
OLCAY ABALAY

ONURUMUZDUR!

AKP faşizmi, tüm ilerici kesimlere uyguladığı tutuklama terörünü Halkın Mühendis Mimarları'ndan "esirgemedi". Önce Kasım ayında Kenan Emre Üstündağ, ardından Aralık ayı sonunda Ali Olcayto Öğretmen tutuklandı. Son olarak Olcay Abalay, Mayıs ayında tutuklandı. Tutuklanan tüm arkadaşlarımızın halk için mühendislik yapmaları suç olarak gösterildi.

Üç arkadaşımızın da yoksul halka elektrik götürdüğümüz rüzgar türbini ve su türbini projelerinde büyük emekleri vardı. Kah Küçükarmutlu gibi yoksul mahallelerde elektrik üretmek için gecelerini gündüzlerine kattılar, kah kilometrelerce öteye, Dersim'in elektriksiz bırakılan bir köyünü aydınlattılar. Mesleki bilgilerini halk için kullanarak, bir yandan halka sorunlarının çözümsüz olmadığını, diğer yandan sorunlarının kaynağının bu sömürü düzeni olduğunu gösterdiler.

AKP, Dersim'in Hozat ilçesindeki Karsel köyünün elektriğini kesti, köyü karanlıkta bıraktı. Halkın Mühendis Mimarları ise Karsel köyüne gitti, köyün yakınındaki akarsudan yararlanarak bir su türbini üretti.

Ve bunun Halkın Mühendis Mimarları'na bedeli, tutsaklık oldu. Olcay Abalay 1 yılda 2 kez aynı gerekçelerle tutuklandı. Bu projelerde yer alan halkın mühendisleri Kenan Emre Üstündağ ve Ali Olcayto Öğretmen de tutuklandı.

Halkı çözümsüz, alternatifsiz bırakmak isteyen AKP, Halkın Mühendis Mimarları'nın ürettiği su türbinini bile suç olarak gösterdi.

AKP faşizmi, Halkın Mühendis Mimarları'nı tutuklamakla şu mesajı vermektedir: "Bırakın halk ne hali varsa görsün... Size mi kaldı insanların çaresizliğine çözüm üretmek..."

Su türbini kurduğumuz Karsel köyünden biraz bahsetmek gerekirse; 2010 yılında AKP tarafından güvenlik gerekçesiyle boşaltılıyor. Yalnızca bir aile, kesinlikle köyden ayrılmayacağını söylüyor. Aile köyde tek başına kalıyor. AKP ise köyün elektriğini kesiyor, aileyi karanlıkta bırakıyor.

Biz, Halkın Mühendis Mimarları olarak bu aileyle 2016 yılının Ağustos ayında Dersim'de gittiğimiz bir festivalde tanıştık. Yaşadıklarını öğrenince, onları 6 yıldır karanlıkta bırakanlara karşı bir kez daha öfkelendik ve onları aydınlığa kavuşturacağımıza söz verdik.

Sözümüzü yaklaşık 2 ay sonra gerçekleştirdik, kurduğumuz su türbini ile elektrik üreterek köyü aydınlattık. Devletin sağlamadığı, hatta bilerek kestiği elektriği, halkın elleriyle halkımıza tekrar sunmuş olduk. Bunu bize yaptıran, yüreğimizdeki halk sevgimizdi.

İşte, AKP'nin Halkın Mühendis Mimarları'na yaptığı son tutuklama saldırılarında ürettiğimiz bu su türbini, akıllara zarar cümlelerle "terör örgütü faaliyeti" olarak geçiyor. Aynı şekilde, su türbinini kurduğumuz, tek ailenin yaşadığı Karsel köyü için ise "örgüt faaliyet alanı" ifadeleri kullanılıyor.

Sormak istiyoruz; karanlığa mahkum edilen bir aileyi aydınlığa kavuşturmak nasıl "terör faaliyeti" oluyor? Çok açıktır ki, ortada bir terör faaliyeti varsa, bu da halkı bilerek, isteyerek, tam 6 yıl, 2 bin 500 gün boyunca karanlıkta bırakmaktır. AKP'nin savcıları; bir terör faaliyeti arıyorsa bulmaları çok zor değil; bu suçu 2 bin 500 kez işleyen devlet var önlerinde...

Yine sormak istiyoruz; tek bir ailenin yaşadığı bir köy, nasıl "terör örgütünün faaliyet alanı" olabiliyor? Bir örgüt düşünün; tek faaliyeti su türbini kurup halkın evlerini aydınlatmak oluyor. Ve faaliyet alanı da tek kişinin yaşadığı bir köy...

Evet; bir fıkra veya bir Zaytung

haberi değil bu. Türkiye'de kanlı-canlı, tüm bu olaylar yaşandı, yaşanıyor. 3 arkadaşımız, bu ve benzeri saçma sapan gerekçelerle, itirafçı adı altındaki yalancı tanıklarının itiraflarıyla da süslenerek, aylardır tecrit hücrelerinde tutuluyor...

Halkın Açlığına Çözüm Ürettiğimiz için Saldırılara Uğruyoruz... Halka Elektrik Götürdüğümüz için Tutuklanıyoruz...

AKP faşizminin saldırı politikalarına teslim olmadığımız, her koşulda halk için politikalar ürettiğimiz için her gün azgınca saldırıyor faşizm.

Halkın Mühendis Mimarları'na, TMMOB'un tasfiyesine karşı çıktığı için, mühendis-mimarların sorunlarına karşı örgütlenme çağrısı yaptığı için davalar açılıyor. Berkin Elvan'ın cenazesine 3.5 milyon kişilik insan seliyle birlikte katıldığı için, 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Alanı'nda, Taksim'de kutladığı için, Dilek Doğan için adalet istediği için, halk için mühendislik-mimarlık yaptığı için, Anadolu'daki köyleri aydınlattığı için tutuklanıyor.

AKP faşizmi; Halkın Mühendis Mimarları'na diyor ki; "Örgütlenirseniz, mücadele eder ve halkı mücadelenize katarsanız sonuçlarına katlanırsınız."

Çünkü faşizm, yüz binlerce mühendis mimarı devrim cephesinde saflaştıracak güç olarak Halkın Mühendis Mimarları'nı görüyor.

Çünkü Halkın Mühendis Mimarları; ideolojik ve siyasi önderliğini emperyalizmin yaptığı uzlaşma, tasfiye ve teslimiyet politikalarına karşı, tüm devrimcilerin yaptığı gibi, direniyor. AKP iktidarı saldırdıkça dağılmak bir yana, devrimci mühendislik-mimarlık etrafında daha fala kenetleniyor. Çünkü faşizm saldırdıkça faşizme karşı direniş çizgisi, kendisini daha da zorunlu kılıyor. Bu çizgi; saldırılar karşısında geri adım atmayıp yeni politikalarla, yeni direnişlerle faşizmin üstüne üstüne giden bir çizgidir. Bu çizgiye sımsıkı tutunduğumuz içindir ki faşizm saldırırken biz alternatifler yaratıyoruz.

• Faşizm aç bırakırken biz halk bahçeleri kuruyor, mantar üretiyoruz.
• Faşizm karanlıkta bırakırken biz elektrik götürüp aydınlatıyoruz.
• Faşizm işsiz bırakırken biz işimiz için kah Düzce'de, kah Ankara'da mevsimler boyunca direniyoruz.
• Faşizm meslek odalarımıza saldırırken biz meslek odalarımıza sahip çıkıyor, onların yöneticilerinin yapmadığı şeyi yapıp direniyoruz.
• Faşizm bütün bir şehri şantiyeye çevirip yaşanacak alan bırakmazken, işçileri şantiyelerde, fabrikalarda, atölyelerde katlederken; biz katliamlarını teşhir ediyoruz...
• Faşizm halk için mühendislik projelerimize saldırıp mantar evimizi yıkarken, biz yıkıntılar altında mantar üretiyoruz.
• Faşizm halkın mühendisleri Kenan Emre Üstündağ'ı Ali Olcayto Öğretmen'i, Olcay Abalay'ı tutsak ederken, tutsaklarımız üretimleriyle direniyor, faşizme kendilerini ezdirmiyor.

İşte bu nedenle umut bizdedir, devrimdedir. Umut, devrimci mühendis-mimarlardadır.

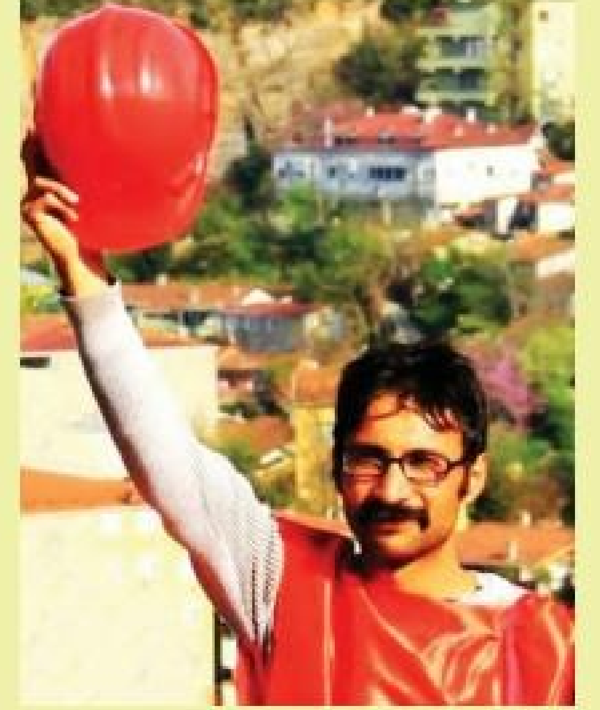
Faşizm tahammülsüzdür. Faşizm yönetemiyor. Faşizmin çıkarı halkın yokluğunda, yoksulluğunda, açlığında, yozlaşmasındadır.

Biz böyle bir ülkede tek bir kişinin aç kalamayacağını, tek bir ailenin çatısız olamayacağını, tek bir çocuğun eğitimsiz kalamayacağını söylüyoruz. İşte bu nedenle saldırılarının hedefindeyiz.

Halkın mühendisleri Kenan Emre Üstündağ, Ali Olcayto Öğretmen ve Olcay Abalay;

• Halka yoksulluk dayatılırken, yıllarca elektriksiz kalan köyleri yaptığı projelerle aydınlattığı için,
• Engelli halkımıza "Bu halde sana iş vermişiz, daha ne yapalım" derken, yürüme engelli halk çocuklarını ayağa kaldırıp yürüteçler yaptıkları için,
• Enerji politikaları ile ormanlar talan edilirken, dereler kurutulurken ve bu da halkın cebine faturalarla yansıtılırken, kendi enerjimizi kendimiz üretelim diyerek yoksul mahallerde, yoksul köylerde rüzgar türbinleri, su türbinleri yaptıkları için,
• Burjuvazinin hizmetinde olan bilimi ve tekniği halka ulaştırdıkları için,
• "Rant için değil, halk için mühendislik" dedikleri için,
• Haklar ve özgürlükler mücadelesini büyütmek istedikleri için bugün tutsaklar...

Tutsak Halkın Mühendis Mimarları Olcay Abalay'ın, Kenan Emre Üstündağ'ın, Ali Olcayto Öğretmen'in yoldaşları olarak bir kez daha AKP faşizmine sesleniyoruz. Her gün adaletsizliklerinize yenilerini ekleseniz de, istediğiniz kadar OHAL yasaları, KHK'lar çıkartsanız da, işkencelerle gözaltına alıp tutuklasanız da, halk için mühendislik mimarlık yapmaktan canımız pahasına vazgeçmeyeceğiz. Haklı olan biziz, meşru olan biziz. Sizin yasalarınız buna engel olamaz. Yarattığınız adaletsizlik batağında boğulmaktan korktuğunuz için azgınca saldırıyorsunuz, saldırdıkça da daha dibe batıyorsunuz. Kendi adaletsizliklerinizde er ya da geç boğulacaksınız!

HALK İÇİN MÜHENDİSLİK YAPMAK SUÇ DEĞİLDİR!

TUTSAK MÜHENDİSLER KENAN EMRE ÜSTÜNDAĞ, ALİ OLCAYTO ÖĞRETMEN VE OLCAY ABALAY DERHAL SERBEST BIRAKILSIN!

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

MÜHENDİSİZ MİMARIZ, HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

HALKA KARŞI BİR SORUMLULĞUM VAR!

OHAL KHK'larıyla haksız yere işten atıldıktan sonra, 30 Ocak 2017'de "Katil değilim, hırsız değilim, darbeci değilim, işimi geri istiyorum" diyerek Düzce'de direnişe başlayan, ardından direnişini Ankara Yüksel Caddesi'ne de taşıyan halkın mimarı Alev Şahin ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

***HMM:** Düzce'de ne zaman çalışmaya başlamıştınız? Kaç yıldır çalışıyordunuz? Bu çalıştığınız zaman dilimi içerisinde düşüncelerinizden kaynaklı herhangi bir sorun yaşadınız mı?*

Alev Şahin: Düzce Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü teknik hizmet kadrosuna 2011 yılında mimar olarak atandım. İlk aday memurluk sürecinden itibaren amirlerimle çatışmaya, sorunlar yaşamaya başlamıştık. Çünkü emekten, halktan yana bir mimarlık yapmayı meslek ahlakı olarak kabul etmiş biriyim. Nasıl hayatın her alanında emekten, halktan yana olmayı bir onur meselesi yapıyorsam; mesleğimde de teknik bilgi birikimimi tabii ki emekten halktan yana kullanacağım. Ve bunun önündeki engellerle de savaşmak zorundaydım.

Örneğin, ilk aday memurluğum sırasında bir şantiye denetimimde, şantiyedeki hakedişteki ödemeden kaynaklı müteahhit firmayla bir sorun yaşadık. O da şöyle; bizlerin vergileriyle toplanan, devletin kasasındaki paranın bir kısmı kurumlara gönderilir ve bu parayla ihaleler yapılır. Okulların, hastanelerin yanı sıra; Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı spor sahaları, futbol sahaları da bu şekilde yapılır. Benim işim de bir sentetik çim saha işiydi. Müteahhit malzemenin bir kısmını şantiyeye getirmişti; drenaj, çakıl, rögar vb... Bunlar, ödenecek paranın yaklaşık yüzde 20-30'una tekabül ediyordu. İşin bu kadarlık kısmı bitmişti. Bunun dışında, paranın yüzde 70'ini oluşturan halının imalatı henüz bitmemişti. Ben, halı seriminden önceki kısımdaki malzemelerin hepsini detaylı olarak inceleyerek, yaptığı kadarını ödeyerek, kusurlu bulduklarımı keserek bir hakediş hazırlamıştım.

O gün bir telefon aldım, şantiye şefi arıyordu beni. Şantiyeye getirip henüz imal etmediği halının da parasını ödememi istiyordu. Ben de halının parasının ödenmediğini, şantiyeye gelmiş olsa bile bunun hakedişe yansıyacak bir tarafının olmadığını, ancak imal edildiği zaman hakediş kapsamına girebileceğini, dolayısıyla halıyla ilgili herhangi bir ödeme yapamayacağımı, ama mevcut inşaata ayrılmış kısmıyla ilgili hakedişin imzaya hazır olduğunu söyledim. Bundan 10 dakika sonra bir işin patronu aradı, aynı cümleleri söyledi. Ben de kendisine, işin patronu olarak aramasının bir şeyi değiştirmeyeceğini; çünkü şantiyeye getirilmiş bir imalatın olmadığını söyledim. Ödeseydim ne olurdu? Paranın yüzde 70'i kadar ciddi bir parayı ödedikten sonra müteahhit firma; bu kaliteli halıyı götürüp, yerine 5. sınıf bir halı getirebilirdi. Bunun hesabını, bedeline kime nasıl ödeyecektim, nasıl anlatacaktım? Müteahhiti kayırmış, kamuyu zarara uğratmış olurdum. Böyle bir riski kimse bana aldıramaz.

10 dakika sonra bu kez il müdürü aradı. Müteahhit firma, beni AKP'li milletvekillerine şikayet etmiş, hakedişimiz ödenmiyor, bu işi çözün diye. Ben de müdürüme şunu söyledim; beni görevden alabilirsiniz, bu işten azlettirebilirsiniz, el çektirebilirsiniz, ama bana yoksulların vergileriyle toplanmış bir parayı zenginlere peşkeş çekmemi isteyemezsiniz. Durum tamamen buydu. Olmamış bir imalatın parasını ödemek, yoksulun vergilerinden toplanan parayı zenginin cebine koymaktı. Sonrasında iş fazla uzamadı. Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı bir işti ve oradaki müdürün bana olan güveni, "Alev hanım nasıl uygun görüyorsa öyledir" diyip beni görevden almaması, işi sonuna kadar götürmemi sağladı.

Bu işte müteahhiti denetlersiniz, ihale almış firmayı denetlersiniz. Yani sermayedarı denetlersiniz. Siz masanın bu tarafındasınızdır, sermayedar diğer tarafında. Hangi iş, hangi proje olursa olsa olsun; yaptığınız işte emekten, halktan yana mimarlık perspektifine sahip çıkmak, bir bedel gerektiriyor kamuda. Bu sefer müteahhitlerden şikayetler gelmeye başladı ilk işimdeki gibi. İşin çok kesintiye gittiği, işi müteahhit açısından zora soktuğum gibi kelimeler duydum. Müteahhit açısından zora sokulan bir şey yok. İşini düzgün yapan her müteahhite hakkı ödenir. Ben adil olmaya çalıştım sadece. Gördüğüm eksikliklere göz yummadım. Müteahhitin hakkı neyse onu verdim. Devletin, kamunun hakkı neyse onu korumaya çalıştım. Ama çok alışık olunan bir tarz olmadığı için müteahhitler başka tarzlara alışmışlar. Alışık olmadıkları bir tarz olduğu

için sürekli şikayet ediyorlardı.

O süreçte bir ayağım kırıldı ve 3 ay kadar işimden, mesleğimden uzak kaldım. Ayağım kırık ve raporluyken, şubemin değiştirildiğini telefonda öğrendim. Beni, müteahhitleri denetlediğim işten alıp başka bir şubeye vermişlerdi. İşe döndüğümde; bu da kamu işidir diyerek çok sorun haline getirmedim. Ama bu bir baskıydı, bana sorulmadan şubem değiştiriliyordu. Aslında baskının gümbür gümbür geldiğinin ayak sesleriydi. Bu sefer malzemeleri, beton firmalarını denetlemeye başladım. Depreme birlikte mimarlık mesleğini seçmiş, mesleki bilgisini halktan-emekten yana kullanmaya ant içmiş bir mimar olarak, burada da sermayedarlara göz yummayacaktım. Yine kamu adına, kamunun çıkarlarını korumaya devam edecektim. Tutanaklarımı her zaman işleme soktum, gördüğüm usülsüzlüklere göz yummadım.

Bu sefer de beton firmalarının baskısıyla karşılaşmaya başladım. Ben denetimdeyken, daha kuruma dönmeden amirimin odasında firma patronlarının toplandıklarını görüyordum. Önceki şubedeki işimde, amirlerim çok net biçimde müteahhitten taraf değildi. Ama beton firmalarını denetlemeye başladığımda, o şubenin müdürleri ve ona bağlı amirler, beton firmalarından taraf olmaya başlamışlardı. O dönem denetlediğim, düşük kaliteli, standartlara uymayan betonlara yaptığımız kırım deneylerinden bu sonuca varıyorum. Bu deneyler sonucunda, uygun olmayan betonları üreten firmalar para cezası kesiyorduk. 3 kez ceza yazdığımız bir firma, OHAL ile birlikte cemaat itirafçısı olmuş. Benim o dönem ona kestiğim cezalar nedeniyle beni iktidarın tüm kademelerine şikayet etmiş.

O dönem üzerimde çok baskı olmaya başlamıştı. Bir yıl boyunca beni göreve çıkartmadılar. Bütün işlerden el çektirdiler beton denetimleri sırasında. Sadece bununla sınırlı kalmadılar, bana "şu masadan kalk, diğerine otur" vb. diyerek mobbing uyguladılar. Kamu kurumlarında masalar birbirinin aynısıdır. Onlar öyle istiyor diye ben yerimden kalkmazdım, kalkmadım. Yani ne derlerse yapmadım. Fiili bir direniş hali vardı işyerinde aslında. Kimseye yapılmayan muameleler bana yapılıyordu. Molalarda arkadaşlarımla çay içerken, "odaları geziyorsunuz, bir daha gezerseniz hakkınızda işlem başlatırız" dediklerini hatırlıyorum. Ben de "Siz gardiyan değilsiniz, burası da hapishane değil. Ben sendika temsilcisiyim. Tüm odaları istediğim zaman, işimi aksatmayacak şekilde gezebilirim, buna karışamazsınız" demiştim.

Onun dışında, mesela müdürlerin odalarına klimalar takılıyordu, bir sürü para harcanıyordu. Makamlar sürekli yenileniyordu. Ama çalışan mühendis-mimarların odalarında klimalar çalışmıyordu. Kartuşumuz yoktu mesela, yazıcılarımız yeterli değildi, bazen 4-5 kişiye bir yazıcı düşüyordu. Ki biz yazıcıyı sürekli kullanıyorduk. Ya da şantiyelere denetime gidiyorduk; baretimiz, ayakkabımız, uygun kıyafetimiz yoktu. Bunların alınmasını istiyordum. Sendika temsilcisi olarak idareye dilekçe veriyordum. Buna karşılık, "Böyle gereksiz yazışmalarla müdüriyetimizi meşgul etmeye devam ederseniz hakkınızda işlem başlatılacak" gibi yazılı bir tehditle karşılaşmıştım. Bunu hiç unutamıyorum. Emekten, halktan yana mimar olmak; sadece işimi icra ederken karşıdaki sermayedara karşı halkımı ve meslek onurumu korumak değildi. Aynı zamanda birlikte çalıştığım iş arkadaşlarımın emeğini, hakkını savunmam demekti. İşyerimizi temizleyen, süpüren, tuvaletlerin, odalarımızın temizliği ile ilgilenen, taşeron firmada çalışan kadınların izin haklarının kullandırılmadığını tesadüfi biçimde öğrendikten sonra; kanun maddelerini içeren bir dosya hazırlayıp müdüre, müdür yardımcısına verip, taşeron çalışanların izin haklarını vermeleri gerektiğini izah etmiştim. Buna rağmen hiçbir adım atılmayınca, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na DİSK ile yaptığımız bir şikayet sonucunda taşeron kadın işçilerimizin gasp edilen izin hakları kullandırılmaya başlandı.

Onların baktığı yerden söylüyorum; şimdi böyle yaparsanız, amirlerinizin müteahhitlerle karşı karşıya gelmelerine sebep olursanız, "onun bareti", "öbürünün kliması", "taşeron işçilerin izin hakları" vb. "sizi hiç ilgilendirmeyen" konularda emekten, halktan yana tavır alırsanız; emek düşmanları, halk düşmanları tarafından otomatikman aranızda bir düşmanlık oluşur. Benim durumum da böyleydi. Amirim tarafından hakaretlere uğradım, kalkıp başka masaya oturmam istendi, gereksiz yazışmalar yapmamam istendi. Bir koridorumuz vardı, benim odamın kapısı o koridora bakardı. Aynı koridora müdürün kapısı da bakardı. Günlerce müdür sekreteri tarafından odama girip çıkanların, ne yaptığımın izlendiğini de çok iyi biliyorum.

O dönem mobbing davası açtım. Ne hikmetse kamera kayıtları yoktu. Ama sağolsun iş arkadaşlarım bütün yaşadıklarım konusunda bana destek oldular. Açtığım hakaret davasında mahkemede doğruları söylediler. Açtığım mobbing davasında, açılan soruşturmalarda benden taraf oldular, doğruları anlattılar. Onlarla aynı siyasi görüşte olmamamız rağmen, benim onların çıkarından başka bir şey düşünmediğimi çok iyi biliyorlardı ve birlikte hareket ettik. İşte bu birlikteliğimiz, idareyi daha da rahatsız etmeye başlamıştı. Çünkü yeni gelen aday memurlar da, işe başlayan dostlarım, arkadaşlarım da bir iş yaparken, hakediş

hazırlarken bana güveniyorlardı. Hakaret eden, baskı yapan, işimden el çektiren, "o masadan kalk, buna otur" diyen, aylarca, yıllarca örgütlü ve sistematik olarak bunun gibi zulümler yapanlara değil. "Eğer Alev ablaya sorarsak o bize doğruları söyler, hata yapmamızı engeller" diyorlardı. Bu da amirleri rahatsız ediyordu. Çünkü onların egoları, itibarları sarsılıyordu. Yani doğru, haklı olmak, emekten ve halktan yana olmak; karşı tarafı çürütür duruma gelmişti. Onlar amir olmasına, ellerinde "güç" olmasına rağmen iş arkadaşlarımın benden taraf olmayı seçmeleri, onları oldukça rahatsız ediyordu. Nasıl yapacaklardı, benden nasıl kurtulacaklardı?

Mobbing davası açtığımda geri çekilmişlerdi. Artık eskisi gibi bana bir şantiye verilmişti ve orada çalışmaya başlamıştım. Tam o işte son hakedişi hazırlamıştım.

İmzalamadan önce Cuma akşamıydı. Dedim ki Pazartesi gününe bırakayım, kafam daha rahat olsun, öyle imzalayayım. Ve o akşam, 6 Ocak 2017 günü yayınlanan 679 sayılı KHK ile işten atıldığımı öğrendim. Bu kadar onurlu çalışırken, bu kadar mesleğime sahip çıkarken; bir gecede sorgusuz sualsiz işten atıldım. Hiç rüşvet yemişliğim yok, kamunun hakkının beş kuruşunu kimseye yedirmişliğim yok. Ama bunlar tabii ki AKP'nin memurunda olması gereken özellikler değil. Bizden AKP'nin memuru olmamız isteniyordu. Özellikle son 4-5 yıldır kamuda bu net biçimde ortaya konmuştu.

Yani bir gidişat vardı, bir su akıyordu, bir çark dönüyordu. Bu çarkta suyun önünde bir taş, sokulacak bir çomak istenmiyordu. Yani onların düşündüklerinin, söylediklerinin dışında br imza atmamız, tutanak tutmamız, adım atmamız bile istenmiyordu. Ben de böyle çalışmıyordum. Doğru bildiğim, haklı bildiğim ne varsa, kim varsa, onun için dövüşüyordum, mücadele ediyordum. Sürgün beklediğim bir dönemde OHAL ilan edildi ve ben kamudan ihraç edildim. O günden beri de direnişim devam ediyor.

Oturma eylemim 30 Ocak 2017'de başladı. Düzce halkından nasıl bir tepki alacağımı ben de öngöremiyordum. Ama orası Köroğlu'nun toprakları. Orası zulme başkaldıran, Bolu Beyi'ne başkaldıran Köroğlu'nun geleneğine sahip topraklar. O topraklarda direnenlere sahip çıkma geleneği, Anadolu'nun her yerinde olduğu gibi var. Aynı dünya görüşüne sahip olmak zorunda değiliz. Ama ekmek kavgası noktasında Düzce halkı bu sınavdan başarıyla geçmiştir diye düşünüyorum.

Evet, bana saldırılar oldu. İktidarın organizasyonlarıyla oldu. AKP'nin basını, polisi; birlikte hareket ederek bana karşı faşist saldırıları örgütledi. Ama onlar burada 2-3 münferit şeyden ibarettir. Asıl Düzce halkı; benim direnişime, mücadeleme emek veren, beni sahiplenen insanlardır. Bunu çok rahatlıkla söyleyebilirim. Ben de onların desteğine layık olmaya çalışıyorum.

İş arkadaşlarımla bir sorunum yok. Onları gördüğüm zaman selamlaşıyoruz. Hatta bazıları sağolsunlar evlerinde ağırlıyorlar. Herhangi bir ihtiyacım olup olmadığını soruyorlar. Yani iktidarın üzerime atmaya çalıştığı "terörle iltisaklıdır" yalanlarına iş arkadaşlarımı ikna edemediler, Düzce halkını ikna edemedikleri gibi. Neden? Çünkü nasıl çalıştığımı biliyorlar. Nasıl ilkeli çalıştığımı bilirler. Saat 12'de yemek başlıyorsa, 12'ye 5 kala asla kapımı kapatmam, kapım 12'de kapanır. Mesai 5'te bitiyorsa 5'te kapımı kilitlerim. İşe geç gelmem, işimi düzgün yaparım, vaktinde yaparım, disiplinli çalışırım ve kamu çıkarını asla kimseye yedirtmem. Böyle baktığınız zaman, iş arkadaşlarınız sizi en iyi bilenlerdir. Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz. Benim ayinem zaten işimdi. Başka bir lafa, iktidarın bile olsa, "terörle ilgilidir" lafına kimse çok da fazla kulak asmadı.

***HMM:** Direnişiniz 300'lü günleri buldu. Direniş programınızı anlatır mısınız?*

Alev Şahin: Aslında 30 Ocak 2017'de direnişe başladığımda haftanın 5 günü 13.00-18.00 saatleri arasında Düzce'de aynı yerde oturma eylemi yapıyordum. Sonra Yüksel Caddesi'nde direnen dostlarımıza ev hapisleri verilmeye, saldırılar ve tutuklamalar olmaya başladı. O süreçte direnişimin 1 gününü Yüksel'e ayırmaya başladım. Zaten daha önceden de haftasonları Yüksel'e geliyordum. O saldırılar sırasında dostlarımla dayanışmak amacıyla Cuma günleri de Yüksel direnişine desteğe gelmeye başladım. Yani haftanın 4 günü Düzce'de, 3 günü Yüksel direnişindeyim.

Ancak süreç ilerledikçe eylem biçimleri de farklılığa gidiyor tabii ki. Direnişin birinci yılının ardından, her Perşembe günü AKP Düzce il binası önüne gitmeye başladım. Saat 13.00-16.00 arasında orada oturma eylemi yapıyorum. Direnişin ilerleyen süreçlerinde meslek örgütüm TMMOB'un sessizliğini, direnişime sahip çıkmamasını teşhir etmek ve onları direnişime davet etmek için, 6 haftadır Cuma günleri TMMOB Genel Merkezi'nde saat 16.00-17.00 arasında oturma eylemi yapıyorum.

Ne zaman ki ben Düzce'deki direnişimin bir gününü AKP önüne taşımaya başladım, ne zaman ki işimle, ekmeğimle oynayanın cemaat itirafçısı beton firma olduğunu birlikte Düzce halkına stickerlarla, bildirilerle on binlerce insanın elinde okunur, konuşulur, tartışılır hale getirdim, AKP il binası önünde bunu teşhir etmeye başladım; işte o zaman iktidarın saldırılarına maruz kalmaya başladım. Düşünün, bir ulusun bağımsızlık marşı bile, İstiklal Marşı bile provokasyon aracı haline getirildi ve getirenler tarafından manşetlere konuldum, gözaltına alındım. Nasıl Barış Atay, attığı bir tweet'ten sonra Ahmet Hakan'ın köşesinde "buna haddini bildirin" demesi üzerine sosyal medyada lince uğradı ve gözaltına alındı; aynı şekilde ben de "Bu adamlar betondan çaldı, şimdi de cemaat itirafçısı olup kandırıldım diyorlar. Benim gibi sosyalist, devrimci değerlere sahip, kamunun çıkarını koruyan bir mimarı işten attırdılar" diye yüksek sesle söylemeye ve herkesin gündemine sokmaya başladığımda; yine basınları aracılığıyla hedef gösterildim. Ardından da sosyal medyada değil, sokak ortasında 2 kez gerçek hayatta lince maruz kaldım. Arkasından da; Düzce'de koskoca bir ilin valisi, eylem yapan bir kadın için eylem yasağı kararı aldı. Bu sefer eylem yasaklarına rağmen sokağa çıkmaya başladım ve beni gözaltılar başladı. Ardından gözaltılar kesildi, ancak para cezaları gelmeye başladı. Yani iktidar; elinde medyası, polisi, yargısı, savcısı, para cezası, ne varsa topyekün üstüme saldırmaya başladı.

Bu saldırılarla neyin üstünü örtmeye çalışıyorlardı? Kalitesiz betonlar, kalitesiz demirler yüzünden depremde binlerce insan toprağın altına gömülmüştü. Bunlar bir daha yaşanmasın diye kalitesiz betonlarına ceza kestiğim için benden intikam alan bir cemaat itirafçısı, bugün Düzce AKP İl Başkanlığı'nda yöneticilik yapıyor. Bu adamın benim ekmeğimle oynadığı gerçeğinin üstünü faşist saldırılarıyla, yargıla-

rıyla, polisleriyle, medyalarıyla, para cezalarıyla, bütün güçleriyle örtmeye çalıştılar, ancak gizleyemediler. Çünkü güneş balçıkla sıvanmaz.

HMM: *Sizden "halkın mimarı" olarak bahsediliyor. Mimarlık öğrencilerine, kamuda, özel sektörde çalışan veya ihraç edilen mimarlara "halkın mimarı" olmayı nasıl anlatırsınız?*

Alev Şahin: Halkın mimarı olmak bir gelenektir aslında. Bu gelenek; sermayedarlarla halkın, yoksul emekçilerin çıkarlarının çatıştığı noktada çelişkileri halktan, emekçiden yana büyütmektir. Halktan, emekten yana taraf olmaktır. Tarihte bunun için bedel ödemiş insanlar var.

Benim için en iyi doktor, Che Guevara'dır. Bunu söylediğim zaman, herhalde en iyi mimar nasıl olunur anlatmış olurum. Che Guevara doktordu, mesleki ve kişisel olarak gayet rahat bir ortamı vardı. Diyordu ki, "Biz yoksul halka giderdik. Onlara ücretsiz halk sağlığı hizmeti verirdik, ücretsiz aşı yapardık, sağlık taraması yapardık. Sonra onları bulundukları yoksul mahallelerde bırakıp, tekrar rahat yaşadığımız semtlere, temiz ve steril hastanelerimize geri dönerdik". İşte onun için bir mihenk taşı oluyor, kırılma noktası oluyor bu. Onun çelişkilerini bu büyütüyor. Ve diyor ki Che Guevara, "Devrimci bir doktor olmak için, yani emekten ve halktan yana bir doktor olmak için önce devrim yapmak gerekir". Mücadeleye de böyle başlıyor. Ve hayatını da bu uğurda kaybediyor. Hiç tanımadığı insanlar için.

Bizler açısından da böyle. Yani halkın mimarı, mühendisi olmak; sadece bunu günlük hayatımızın boş kaldığı zamanlarda yaptığımız bir şey olmamalı. Bu, bizim hayat perspektifimiz olmalı. Halkın mühendisi, halkın mimarı olmak; sadece yaptığımız işle değil, sadece halkın çıkarını savunarak değil, aynı zamanda bunu bir ideoloji olarak hayatımızın her alanına yansıttığımız zaman mümkün olur. Tülin Aydın Bakır, Hasan Balıkçı ve bu uğurda bedel ödemiş birçok mühendis-mimar gibi. Halkı sömürüden, yoksulluktan, ezilmişlikten kurtardığımız yarınlarda halkın mühendisliğini, mimarlığını inşa etmiş oluruz.

Ben çalıştığım sürece asla bundan geri adım atmadım. Halkın üzerine hangi baskılarla gelirlerse gelsinler; bu perspektiften vazgeçmedim. Akademisyen de olabiliriz, mimarlık öğrencisi de. Özelde de çalışıyor olabiliriz, kamuda da. Bulunduğumuz her yerde, çalışma hayatımızda, iş yerlerimizde, okullarımızda emekçiden, yoksuldan taraf olmak demek; halkın mühendisi-mimarı olmak demektir. Bunun bedelini göğüslemek demektir. Ben de biraz önce saydığım isimler gibi bu geleneği sürdürmeye çalışıyorum.

HMM: *Siz sosyalist, devrimci gelenekten gelen birisiniz. Aynı zamanda KESK Yapı-Yol-Sen ve TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi üyesisiniz. Direnişinize Düzce halkından çok büyük bir destek var. Peki KESK ve TMMOB bu süreç içerisinde, son 1-1.5 yılda size nasıl destek oldu, ya da destek oldu mu? Hem KESK'te kamu emekçilerinin bir oturma eylemi var, hem de sizin talepleriniz var, bunun için haftada bir gün TMMOB'da 1 saatlik eylem yapıyorsunuz. KESK'in ve TMMOB'un size karşı duruşu, tutumu nedir?*

Alev Şahin: Ben tek başıma direniyorum Düzce'de. Direnişim 300'üncü günlere girdi. Bu süreçte pek çok çalışma yaptık. On binlerce bildiri dağıttık, sticker yaptık. Her Salı günü film gösterimleri yapıyoruz. Pikniklerimiz oluyor, başka etkinliklerimiz oluyor. Şimdi Ramazan ayındayız, her Çarşamba günü halk sofrası kuruyoruz, daha önce de yapmıştık. Direnişin belli günlerinde sanatçı dostlarımız Düzce'ye geldi, etkinlikler yaptık. Kahvaltılar, yemekler düzenledik. Ve direniş ailesini büyüttük. Dolayısıyla, ben tek kişi orada direniyorum, ama direnişin ailesi böyle oluştu. Düzce halkının sahip çıkması dediğimiz şey budur aslında.

Şimdi dönüp bakıyoruz, 550 bin üyesi olan TMMOB'dan bahsediyoruz. Ve yine binlerce üyesi olan KESK'ten bahsediyoruz. OHAL yaklaşık 2 yıldır sürüyor; bu süreçte birkaç yazılı basın açıklaması dışında pek bir şey yapmadılar. KESK'in ve TMMOB'un tüm bu örgütlülüğüne, ekonomik ve maddi gücüne, toplumda ve kitlelerdeki meşruluğuna rağmen bu gücünü kullanmadığını, demokratik kitle örgütü olma vasfından çok daha gerilere düştüğünü görüyoruz. KESK'i KESK, TMMOB'u TMMOB yapan fiili meşru mücadele geleneğinden çoktan uzaklaştığını görüyoruz.

Evet, KESK'te de umut teşkil etmek, mücadeleye çağrı yapmak amacıyla bir oturma eylemimiz sürüyor. Ben de TMMOB'da kendi meslek örgütümü direnişe, mücadeleye çağırmak ve harekete geçirmek amacıyla 1 saatlik oturma eylemi yapıyorum. TMMOB ve KESK yönetimlerindeki iradelerin siyasi olarak, ideolojik olarak çürüdüğünü çok net biçimde söyleyebiliriz. Bu kadar güce, meşruluğa, geleneğe sahip örgütlerin yapmadığını bugün eğer 5-6 kişi Yüksel'de yapabiliyorsa, ben tek başıma Düzce'de yapabiliyorsam; bizi onlardan ayıran şey sadece sayımız değil, ideolojik gücümüzdür. Onların bizden daha çok olanağı, binlerce üyesi olmasına rağmen; sokağa adım atmamalarının sebebi de ideolojik çürümedir.

Düşmanlarımızla kavgadan nasıl vazgeçmeyeceksek, dostlarımızı mücadeleye çağırmaktan da son ana kadar vazgeçmeyeceğiz. Onları da harekete geçirmek için elimizden geleni yapacağız.

ALEV ŞAHİN DİRENİŞİNDEN

Halkın mimarı Alev Şahin'in direnişi, Düzce ve Ankara'da tüm coşkusuyla devam ediyor!

Pazartesi-Salı-Çarşamba günleri Düzce kent meydanında, kendisine kesilen para cezalarına rağmen Düzce halkıyla buluşuyor.

Perşembe günleri Düzce AKP İl Binası önünde neden işten atıldığını haykırıyor, ekmeğiyle oynayanları teşhir ediyor.

Cuma-Cumartesi-Pazar günleri Ankara Yüksel Caddesi'nde AKP'nin işkenceci polislerine "işimizi geri istiyoruz" diye haykırıyor, Yüksel direnişini büyütüyor.

Cuma günleri TMMOB Genel Merkezi'nde yaptığı oturma eylemiyle 550 bin üyelik meslek örgütünün kılını kıpırdatmamasını teşhir ediyor, TMMOB'u ve Mimarlar Odası'nı direnişe sahip çıkmaya, sorumluluklarını yerine getirmeye çağırıyor.

Alev Şahin'in TMMOB Genel Merkezi'ndeki oturma eyleminin talepleri:

-TMMOB'un Düzce'de direnişe destek basın açıklaması ve dayanışma ziyareti yapması
-TMMOB'un her ay tüm ihraçlarla ilgili açık alanda basın açıklamaları yapması
-TMMOB'un belirlenen aralıklarla muhatap kurumlara yönelik faks ve telefon eylemleri yapması
-İllerde TMMOB'a bağlı odaların binalarına "ihraçların işe geri alınması" talebiyle pankart asılması
-TMMOB'un illerde söyleşiler ve paneller düzenleyerek tüm ihraçların seslerini duyurması

Alev Şahin, talepleri hayata geçirilene kadar oturma eylemine devam edecek.

Alev Şahin'in direniş programı

Pazartesi
Oturma Eylemi
Saat: 13.00 - 18.00
Yer: Düzce Direniş Alanı

Salı
Oturma Eylemi
Saat: 13.00 - 18.00
Yer: Düzce Direniş Alanı

Film Gösterimi
Saat: 19.00 - 21.00
Yer: Düzce KESK Binası

Çarşamba
Oturma Eylemi
Saat: 13.00 - 18.00
Yer: Düzce Direniş Alanı

Direniş Sofrası
Saat: İftar vakti
Yer: Düzce Direniş Alanı

Perşembe
Oturma Eylemi
Saat: 13.00 - 16.00
Yer: Düzce AKP İl Binası

Cuma
Basın Açıklaması
Saat: 13.30
Yer: Ankara Yüksel Caddesi

Oturma Eylemi
Saat: 16.00 - 17.00
Yer: TMMOB Genel Merkezi

Basın Açıklaması
Saat: 18.00
Yer: Ankara Yüksel Caddesi

Cumartesi
Basın Açıklaması
Saat: 13.30
Yer: Ankara Yüksel Caddesi

Basın Açıklaması
Saat: 18.00
Yer: Ankara Yüksel Caddesi

Pazar
Basın Açıklaması
Saat: 13.30
Yer: Ankara Yüksel Caddesi

Düzce Direniş gazetesinin 1. sayısı çıktı!

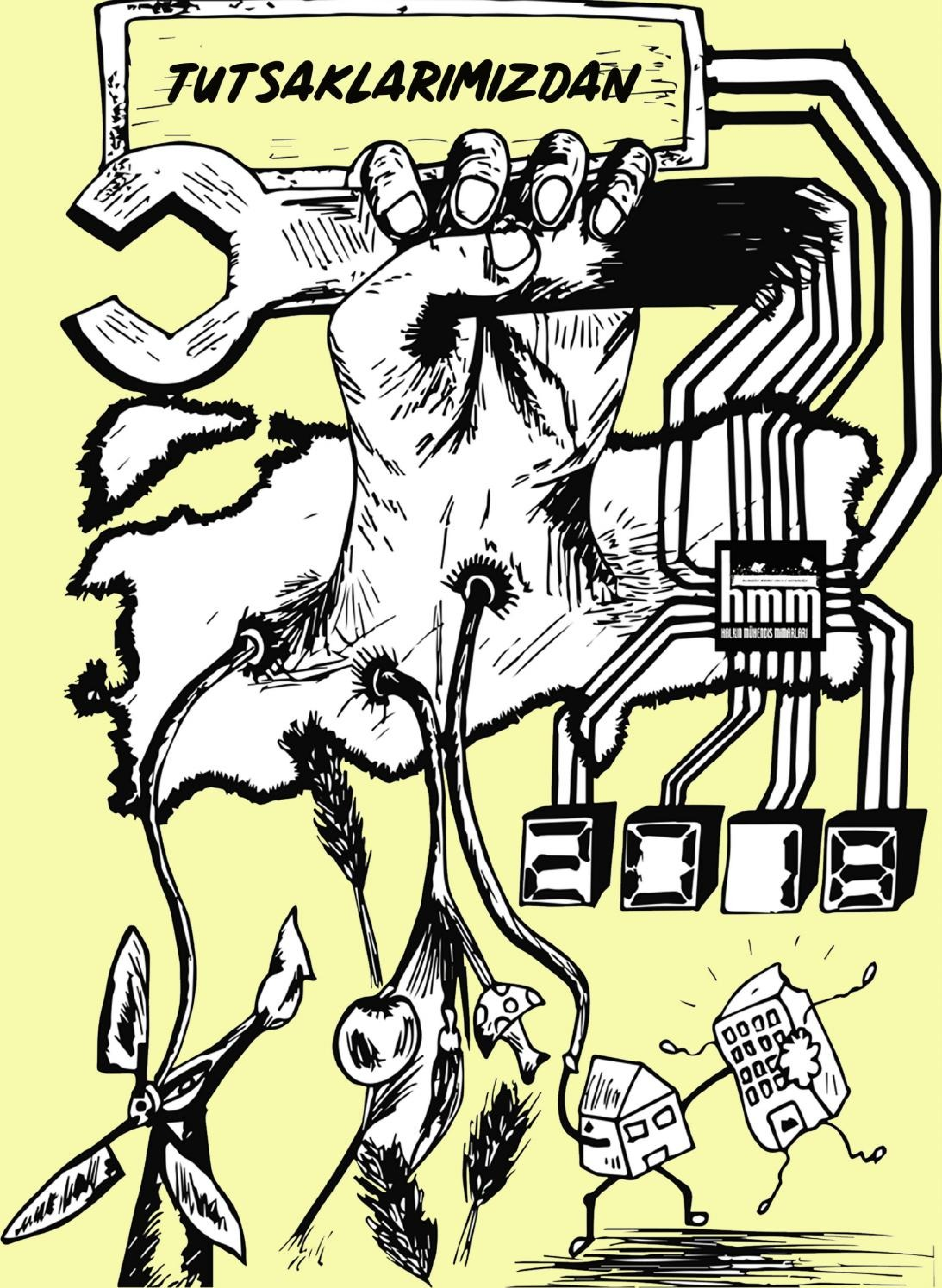
Halkın mimarı Alev Şahin'in Düzce'deki direnişini anlatan direniş gazetesinin ilk sayısı çıktı. Direniş gazetesi, ilerleyen sayılarında da okuyucularıyla buluşmaya devam edecek.

DÜZCE DİRENİŞ GAZETESİ

Düzce'de direniş sofraları kuruluyor!

Halkın mimarı Alev Şahin'in Düzce'deki direniş alanında Ramazan boyunca her Çarşamba günleri direniş sofrası kuruluyor. Düzce halkının da katılımıyla güzelleştirdiği sofraların ilkine sanatçılar İbrahim Karaca, Serhad Raşa ve Osman Genç de konuk oldu.

TUTSAKLARIMIZDAN
hmm
HALKIN MÜHENDIS MIMARLARI
2018